మిణుగురు పురుగులు

శంకరమంచి పార్ధసారథి

ఆమె పేరు కమల.....

ఆమె కళ్ళు వెడల్పుగా, చక్రాల్లా వుంటాయి. ఆమె ఒంటిరంగు బంగారం పోతపోసినట్లుంటుంది. ఆమె నోరు లక్కపిడతలా చిన్నగా వుంటుంది. ఆమె పెదిమలు పండిని దొండపండులా వుంటాయి. ఆమెజడ పొడుగ్గా వుండటం వల్ల నడుస్తుంటే పిరుదులతో ఆటలాడినట్లుంటుంది. ఆమె అంగసౌష్టవం, వున్న వారిల్లులా అందంగా, ఆరోగ్యంగా వుంటుంది.

ఆమెది అందరిలాంటి అందంకాదు. ఎదుటి వారిని పిచ్చివారిని చేసే అందం. మళ్ళీ మళ్ళీ చూడాలనిపించే అందం.

ఆమె నా ప్రక్క వాటాలోకొచ్చి మూడు నెలలే అయింది. నాకు మా వాళ్ళు పెళ్ళి ప్రయత్నాలు చేస్తుండటం వల్ల, ముందుగానే జాగ్రత్తపడి ఈ ఇల్లు తీసుకున్నాను. నాకు ఆమెతో పరిచయం చాలా తక్కువ. కానీ ఆమెని చూసినప్పుడల్లా ఆమెతో పరిచయాన్ని పెంచుకోవాలని వువ్విళ్ళూరుతుండే వాడిని. అమెకెవరూ మొగదిక్కు లేనట్లుంది. ఆమె ఒక్కతే వుండేది. ఆమెకి తోడు తనెనిమిదేళ్ళకొడుకు మాత్రమే. ఆమె భర్త మిలటరీలో పన్చేస్తూ ప్రాణాలొదిలాడని, అప్పటి నించి వుద్యోగంచేసి బ్రతుకుతూ కొడుకును చదివిస్తోందని, చుట్టుపక్కల అమ్మలక్కలు సర్వేచేసి తెల్సుకున్నారు.

నాకు స్వతహాగ వుద్యోగంచేసే ఆడవాళ్ళంటే అమితమైన జాలి, సానుభూతి, నాలుగు గోడలమధ్యన కడుపులో నీళ్ళు కదలకుండా, వుండాల్సిన వాళ్ళని, పొట్టతిప్పల కోసం రోడ్డుకెక్కించిన ఈ వ్యవస్థమీద చెప్పరాని కోపం – అది వేరే విషయం, వదిలెయ్యండి.

నాకు ఆమెమీద గౌరవం అధికం కావటానికి బహుశా ఇదొక కారణం కావచ్చు. ఏది ఏమైనా చాలా కొద్దిరోజుల్లోనే ఆమంటే అంతులేని అభిమానాన్ని పెంచుకున్నాను, మా యిద్దరివి ప్రక్క ప్రక్క ఇళ్ళు కావటంతో సాయంత్రం పూట, తీరుబడిగా వున్నప్పుడు, ఏదైనా పుస్తకంకోసమో, ఆ రోజు పేపరు కోసమో వస్తుండేది. అలా మొదలైన మా ఇద్దరి పరిచయం అనతికాలంలోనే వృధిపొంది, రోజూ సాయంకాలం గంటలతరబడి బాతాఖానీ కొట్టేరవకు

వచ్చేసింది. ఇపుడు మా ఇద్దరి మధ్య ఎటువంటి అరమరికలుగాని, బెదురు భయాలుగాని లేవు. ఆమెకష్టం నాకు చెబుతుంది. నా చేతనైన సలహా యిస్తాను. ఆమె టీ చేసుకుంటే నాకూ తెచ్చిపెడుతుంది.

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, మేమిద్దరం మంచి స్నేహితులం. మా స్నేహంలో నీచమైన ఆలోచన్లు, అభిప్రాయాలు లేవు. అక్షరాల ఆరోగ్యప్రదమైన స్నేహం

అతడి పేరు గోపాలం...

పూర్తిపేరు గోపాలకృష్ణ, బ్యాంకులో పన్చేస్తాడు. నాకున్న మంచి స్నేహితుల్లో వాడొకడు.

నల్లగా, పొట్టిగా వుంటాడు. వాడిగడ్డం ఎప్పుడూ నున్నగా గీయబడి వుంటుంది. వాడి బట్టలు ఎప్పుడూ నలిగిపోయిగానీ, మాసిపోయిగానీ కన్పించవ్. వాడిచేతిలో ఎప్పుడూ సిగరెట్ కాలుతూ వుంటుంది. వాడికెప్పుడూ వూరంతా అప్పులుంటూనే వుంటాయ్. డబ్బులకోసం అప్పులాళ్ళొస్తే వాళ్ళకి కథల్చెప్పి, వాళ్ళ దగ్గర్నించే ఎదురుపుచ్చుకోగల సమర్థుడు. ఎప్పుడూ సందడిగా తిరుగుతుంటాడు. సందడికి, వుత్సాహానికి , మంచి మనస్సుకి మారుపేరు మా గోపాలం.

ఏ మనిషి పరిపూర్ణుడు కాలేడు. ప్రతివారికి ఏదో ఒక బలహీనత వుంటుంది. అలానే గోపాల్‌కి గూడా ఒకే ఒక బలహీనతుంది.

గోపాలకృష్ణని వాళ్ళ పెద్దవాళ్ళు పేరుపెట్టేరనో, మరెందుకో గాని, వాడు కృష్ణావతారంలోని మిగతా విషయాలకన్నా, శృంగారాన్ని బాగా వంటబట్టించుకున్నాడు. వాడికి ఆడపిల్లలంటే ఆసక్తి కాస్త జాస్తి. వాళ్ళగురించి యెంతో డబ్బు ఖర్చుచేస్తుంటాడు. అసలు వాడికి యెంతమంది గర్ల్ ఫ్రెండ్సున్నారో కచ్చితంగా వాడికే తెలీదు. నేను యెన్నోసార్లు హెచ్చరించాను. కానీ ఫలితం శూన్యం.

వాడికి భగవంతుడో గిఫ్టిచ్చాడు. ఆడదాని మొహం చూసి, ఆమె గురించిన వివరాలు గడగడా చెప్పెయ్యగలడు. ఆమె యెలాంటిది ? మనస్తత్వం ఏమిటి మొదలైన వివరాలన్నీ పూసగుచ్చినట్లు చెప్పెయ్యగలడు. అసలు సావిత్రి, అనసూయ వాళ్ళ రోజుల్లో వాడు పుట్టుంటే వాళ్ళని గూడా సరిచేసేవాడని నాకో భయం వుంది, అలాగని పూర్తిగా చెడ్డవాడేం కాదు. నిప్పులాంటి ఆడవాళ్ళని చూస్తే చేతులెత్తి దణ్ణం పెడతాడు.

ఈ ఒక్క బలహీనత మినహాయించి అతడు మంచి స్నేహితుడ. అందుకే వాడితో నా స్నేహాన్ని కొనసాగించాను.

అసలిప్పుడు నా బాధంతా వాడి గూర్చిగాని, వాడప్పులు గూర్చిగాని, లేక వాడి గర్ల్ ఫ్రెండ్సెంతమందనిగాని గాదు.

౧ వాడి దృష్టిలో కమల, నా స్నేహితురాలు పడింది.. అది నాకో సమస్యయి కూర్చుంది., అదెలా జరిగిందంటే....

ఒక రోజు కాస్త బద్ధకంగా వుండి ఆఫీసుకి పోలేదు. సాయంత్రానికల్లా వాలాడు మా ఇంటిముందు.

సరిగ్గా అదే సమయానికి కమల మా ఇంట్లో కూర్చుని కబుర్లు చెపుతోంది.

ఆమెని చూశాక రెండు నిమిషాలు అలాగే నిల్చుండిపోయాడు. లోపలికొచ్చి కూర్చున్నాక గూడా , ఒక అయిదు నిమిషాలపాటు తీక్షణంగా ఆమె వంకే చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

కమల మరో వ్యక్తి ప్రవేశంతో కబుర్లాపి ' వస్తానండి ' అంటూ ఆ రోజు పేపరు తీసి వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె వెళ్ళినవైపే గుడ్లప్పగించి చూస్తున్న వాడితో " ఏం, ఇలా తగులడ్డావ్ ? ఎవరూ తగల్లేదా ? " అన్నాను.

" ఎవరామె ? "

" పార్టీకెళ్ళాలన్నావ్, వెళ్ళలేదా ? "

" నీ ప్రక్క వాటాలో వుంటుందా ? "

" ఏదైనా పనిమీదొచ్చావా ? "

" ఇంత అందమైన అమ్మాయుందని నాతో ఎన్నడూ చెప్పలేదే ? "

నాకు ఒళ్ళు మండుకొచ్చింది. ఎన్ని మాటలాడినా వాడు సంభాషణ అటువైపునే తిప్పటంతో నాకు చిర్రెతుత్తకొచ్చింది. అందుకే కాస్త సీరియస్‌గా " యూ ఫూల్ – నీ వెధవ దృష్టి ఆమె మీదెయ్యకు. ఆమె దేవత – నిప్పు – నిప్పులాంటిది. మాడి మసైపోతావ్ జాగ్రత్త " అన్నాను.

నాకోపం చూసో, మరెందుకోగాని వాడు పగలబడి నవ్వాడు. తర్వాత నవ్వాపుకుంటూ " సర్లె – కాసిని కాఫీనీళ్ళన్నా కొట్టించు " అన్నాడు.

నేను మౌనంగా లేచి, బట్టలేసుకుని, ఇంటికి తాళంవేసి , వాడితో పాటుగా రోడ్డెక్కాను.

హోటల్లో కూర్చున్నాక , మళ్ళీ అదే సంభాషణ మొదలెట్టాడు. " ఆమెవరు ? ఎక్కడన్నా వర్క్జేస్తుందా ? పెళ్లయ్యిందా ? "

ఈ సారి నాకు రెట్టింపు కోపం వచ్చింది.

కమల నా స్నేహితురాలు – మంచిది. విధి వంచితై, తన కాళ్ళ మీద తాను నిలబడి, ఒక్కగానొక్క తన కొడుకుని వృద్ధిలోకి తీస్కురావాలని తంటాలుపడుతోంది. అటువంటి అభాగ్యురాల్ని ఈ కోతి వెధవ తన సహజమైన వెధవ దృష్టితో చూస్తూ, పైగా నన్ను క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేయటంతో నాకు బి.పి పెరిగింది.

" రేయ్ ఇందాకే చెప్పాను – ఆమె పూసెత్తద్దని ఆమె నువ్వనుకుంటున్నట్లు గాని, నీకుపరిచయం వున్న ఆడవాళ్ళ లాంటిది గాని, కాదు. ఆమె సంగతొదిలేయ్ – ప్లీజ్ " అన్నాను రౌద్రంగా.

నేనింత కండలు చించకుని మాట్లాడినా, త వాడి మొహంలో ఎటువంటి మార్పు రాకపోవటం, నాకు ఆశ్చర్యం అనిపించింది.

వాడు తాపీగా సిగరెట్ తీసి వెలిగించి, " నీకు ఆడవాళ్ళతో అనుభవం తక్కువ. నీకు పెళ్ళి కాలేదు. కనీసం కనెక్షన్స్ గూడా లేవు. కానీ నేను గత పది సంవత్సరాలుగా ఆ ఫీల్డులో రీసెర్చి చేసాను. వాళ్ళొదిలినిన శ్వాసను బట్టి, నిలబడే తీరునిబట్టి, వాళ్ళ గుణగణాలని చెప్పెయ్యగల్ను " అన్నాడు.

నేను వింటున్నాను. వింటూ నా కోపాన్ని దాచాలని ప్రయత్నిస్తున్నాను.

" అసలు నీకు ఆడవాళ్ళలో ఎన్ని తెగలున్నారో తెల్సా ? తెలీదు. పూలల్లో ఎన్ని రకాలున్నాయో, ఆడావాళ్ళలో అన్ని రకాలవాళ్ళున్నారు. కానీ మనం కన్వీనెంటుగా, వారందరినీ మూడు భాగాలుగా విభజించుకోవచ్చు. "

వీడొచ్చి నన్నీ విధంగా తినెయ్యటం నాకే మాత్రం ఇష్టంలేదు. అయినా అలాగే కూర్చుని వాడి ప్రేలాపనని వినసాగాను.

" వాళ్ళల్లో మొదటి తరగతి పద్మినీ జాతి,స్త్రీలు , అంటే వాళ్ళు మనసా, వాచా , కర్మణా పతివ్రతుల, వాల్ళు తీక్షణంగా చూస్తే మనలాంటి పక్షులు మసైపోతారు. వాళ్ళే నిజమైన పతివ్రతలు. ఇంక మూడో జాతి ..."

" రెండో జాతి ఏమైనట్లు ? "

" తొందరపడకు. చెపుతా, అన్నీ విపులంగా ముందు మూడో తరగతి వాళ్ళని గూర్చి ముచ్చటిస్తా, వీళ్ళు బాహాటంగా , అరమరికలు లేకుండా , బ్రతుకుతెరువు కోసం, తమ శరీరాలని, అందాన్ని, వయసుని అంగట్లో పెట్టి అమ్ముకుంటారు. పూర్ క్రీచర్స్ ! " మాట్లాడడం ఆపి , సిగరెట్టుని గట్టిగా పీల్చి, కాఫీ కలుపుతూ " ఇక మూడో జాతుంది చూశావ్ – వీల్ళు చాలా డేంజరు... పైకి చూట్టానకి పచ్చి పతివ్రతల్లా కన్పిస్తారు. వాళ్ళ మాట, నడవడి, తీరు అన్ని పతివ్రత లక్షణాలే . కానీ వీళ్ళకి లోపాయికారి మనలాంటి

కస్టమర్స్, ఎకౌంట్ హోల్డర్సుంటారు. – ఎందుకనడక్కు. అది వేరే ప్రశ్న. అసలది వేరే సబ్జక్టు. ”

కాఫీ తాగుతూ నావంక చూసాడు.

అసలిదంతా నాకెందుకు చెప్పాడో అర్థం కాక, అడిగాను.

వాడు కాఫీ పూర్తిగా తాగేసి, బిల్లుని నా చేతికిస్తూ “ మీ ఫ్రెండు, మీ నైబర్ – కమల నే చెప్పిన రెండో జాతికింద కొస్తుందని నా డౌటు ” అన్నాడు.

“ షటప్ ”

“ అలా మండిపడకు రా అబ్బీ ! చెప్పాగా నీ కనుభవం తక్కువని. ఈ విషయాల్లో నే చెప్పిందే కరక్టు తిరుగులేదు ”

“ అట్లా ధారుణంగా మాటాడకు, కళ్ళు పేలిపోతాయ్ ”

““ అనవసరంగా హైరానపడకు ” వాడి చిరునవ్వు, మాట్లాడే తీరు చూసేసరికి నా సహనం పూర్తిగా అడుగంటిపోయింది.

“ మిస్టర్ గోపాల్ – మనం స్నేహితులుగా మిగిలిపోవాలంటే, దయచేసి ఆమె గూర్చి మాటాడకు. ఆమె దేవత. బ్రతుకుతో పోరాటం సల్పుతోంది. అటువంటి అభాగినురాలితో ఆడుకోకు, నీ బ్రాండ్ ఆడవారితో నువ్వేమైనా చేసుకో, కానీ కమల జోలికి రాకు ప్లీజ్ “ వాడేమనుకున్నాడో తెలీదు గానీ, పైకి మాత్రం “ సరే ఇట్సాల్‌రైట్ – కానీ నిన్ను చూస్తే జాలేస్తుంది. మిణుగురు పురుగుల్ని చూసి నిప్పని భ్రమించకు. గుర్రం గాడిద ఒక్కటి కావు. వస్తాను ” అన్జెప్పి లేచి వెళ్ళిపోయాడు

అప్పటినుంచి కమలంటే నాకు జాలి, అభిమానం అధికం అయినాయ్. ఆమెని చూసినప్పుడల్లా, గోపాలన్న మాటలు గుర్తుకొచ్చి బాధగా వుండేది.

ఒకరోజు వుండబట్టలేక అడిగేశాను. “ నీ భర్తపోయాడని విన్నాను. మళ్ళీ వివాహం ఎందుకు చేసుకోలేదు ? ” అని.

నానుంచి ఇటువంటి ప్రశ్న నాశించని ఆమె రెండు క్షణాలు కంగారుపడింది. తర్వాత మెల్లిగా తలెత్తి “ నాకిష్టంలేక. మావాళ్ళు చాలా బలవంతం చేశారు. కానీ ఆయన శారీరకంగా దూరమయ్యారేగాని నా గుండెలో ఇప్పటికీ సజీవంగా వున్నారు ”

నాకు జాలేసింది “ కానీ కమలా – ఈ భయంకర ప్రపంచంలో బ్రతకాలంటే మొగదిక్కు కావాలి. ఆడది ఒంటరిగా బతికెయ్యగల రోజులు ఇంకా మన దేశంలో రాలేదు. గుర్తుంచుకో.”

“ అవును. అదీ నిజమే .అందరూ నన్ను చూసి తలోమాటంటారు. నన్ను చూసి

గుసగుసలాడుకుంటారు. నేనెంత నిజాయితీగా బతుకుతున్నా నా శీలాన్ని శంకిస్తారు. కానీ.... నేనేం పట్టించుకోను. నా మనస్సే నాకు సాక్షి "

నాకా క్షణంలో కమలమీద ఎంత అభిమానం పెరిగిందో , గోపాల్‌మీద అంత చులకనభావం ఏర్పడింది.

ఆ తర్వాత ఆ సంభాషణని యిద్దరం కొనసాగించలేదు.

తర్వాత చాలా రోజుల వరకు గోపాల్ నన్ను కలవలేదు. ఉన్నట్టుండి ఒక రోజు సుడిగాలిలా వచ్చి పడ్డాడు ఆఫీసుకి.

రావటంతో చనువుగా కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుంటూ " హల్లో డియర్ ఎలా వున్నావు ? హౌ యిాజ్ యువర్ నైబర్ " అన్నాడు .

నేను కోపంగా వాడి వంక చూసేను.

" అయామ్ సారీ ...బై..ది బై నా కర్జంటుగా ఓ పచ్చనోటు సర్దుబాటు చెయ్యి. షరా మామూలే. తారీఖు రాగానే ఇచ్చేస్తాను. చాలా అర్జంటు ఆటో వెయిటింగ్ అవుట్ సైడ్ ప్లీజ్.

నాకు నవ్వొచ్చింది. అయినా నవ్వునాపుకుంటూ " దేనికిట " అడిగేను.

" వివరాలొద్దు . చెబితే బాధపడతావ్ ఇచ్చేయ్ "

" ఇవ్వను "

" అసలున్నాయా ? లేవా ? "

" ఉన్నాయి, కానీ దేనికో చేబితేగానివ్వను " అంటూ జేబులోంచి పర్సుతీసి, అందులో నుండి వందరూపాయల కాగింత చేత్తో పట్టుకున్నాను.

" అయితే చెబుతా " అంటూ నా చేతిలో కాగితాన్ని తను తీసుకుని పెన్నుతో, వంద కాగితం తెల్లటిభాగం పైన ' చక్కని.కోసం ' అని రాసాడు.

వాడి కోడ్‌భాష నా కర్థంకాలేదు. అడిగేశాను.

వాడు మధ్యలోవున్న ' డాట్ 'ని చూపిస్తూ అడిగాడు. " ఇదేమిటి "

" చుక్క. "

" గుడ్. అన్నీ కలిపి చదువు "

చదివాను " చక్కని చుక్కకోసం " తర్వాత గాని నాకు కోపం రాలేదు. కానీ వాడప్పటికే ఆ కాగితంతోపాటు ఆటో ఎక్కాడు.

వాడి వెనకాల నేను నవ్వుకున్నాను.

వాడెళ్ళిన కాస్సేపటికి నాకు అనుకోకుండా తలనొప్పి ప్రారంభమైంది. అది మధ్యాహ్నం అయ్యేసరికి భరింపరానిదిగా తయారైంది. ఇంక ఆఫీసులో కూర్చోలేక పర్మిషన్ పెట్టి వచ్చేసాను.

ఒక తలనొప్పి మాత్రమింగి, కాస్త కాఫీ త్రాగి ఇంటికొచ్చి పడుకుని నిద్రపోయాను. అలా ఎంతసేపు పడుకున్నానో నాకే తెలీదు.

తలుపుతట్టిన చప్పుడవటంతో వులిక్కిపడి లేచాను.

రాత్రి ఏడు గంటయ్యింది

మెల్లిగా లేచి తలుపు తీసాను. వాకిట్లో కమల నవ్వుతూ నిలబడుంది.

స్నానం చేసి, వుతికిని చీర కట్టుకుని, నీటుగా ముస్తాబై నిలబడి " ఏవిటి మాష్టారు ఆఫీసు కెళ్ళలేదా ? నిద్రపోతున్నారు ఎటూ కానీ వేళ " అడిగింది.

" ఆఫీసుకెళ్ళి తలనొప్పిగా వుంటే వచ్చి పడుకుని నిద్రపోయాను. టైం తెలీలేదు "

కమలలోనికెళ్లి కూర్చుంది. నాకు నిద్ర మత్తు పూర్తిగా వదలకపోవటం వల్ల మౌనంగా కూర్చుండిపోయాను.

అలా నేను ముంగిలా కూర్చోటం ఆమెకిబ్బందిగా తోచిందేమో " ఏం లేదు మాష్టారు మీ వద్ద డబ్బులు తీసుకుని చాలా కాలం అయింది. ఎప్పటికప్పుడు ఇచ్చేదాంద అనుకుంటూనే అశ్రద్ధ అయిపోతోంది. ఇవ్వాళ డబ్బు లొచ్చాయ్. ఇద్దామని వచ్చాను " అంటూ డబ్బు తీసి మంచంమీదుంచుంది

నేను ఆమెవంక చూస్తూ " ఏం ఫర్వాలేదు . అవసరమైతే నేనే అడిగేవాడిని " అన్నాను .

తర్వాత రెండు నిమిషాలు కూర్చుని బజారు పనుందని వెళ్ళిపోయింది.

నేను లేచి తలుపుమూసి స్నానానికని బాత్‌రూంలోకెళ్ళబోతూండగా డబ్బుతీసి పర్సులో పెట్టుకుందామని, ఆమె పరుపుమీదుంచిన నోటుని చేతిలో తీసుకున్నాను.

కరెంట్ తీగ పట్టుకున్నట్టుగా షాక్ తగిలింది.

అదే నోటు వంద రూపాయల నోటు పొద్దున గోపాల్‌కి నేనిచ్చింది.

దానిమీద వాడు రాసిన ' చక్కని. కోసం ' అన్నది అద్దంలో నా మొహంలా స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది.

నాలోని ఓపికంతా నశించినట్లయింది.

గోపాల్ చెప్పిన ' మిణుగురు పురుగుల్ని చూసి నిప్పని భ్రమపడకు ' అన్నమాట నా

చెవుల్లో మార్మోగసాగింది.

అలా స్థాణువులా ఎంతసేపు నిల్చున్నానో నాకే తెలీదు.

-------- అయ్యిపోయింది ---------